

“ BLOEMEN VOOR EEN BLINDE ”
PSYCHOLOGISCHE THRILLER IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR

3 DAMES EN 1 HEER

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING

Helen Wilson	blinde jonge vrouw	(35-40)
Michael Patterson	beller	(35-45)
Susan Collins	vriendin	(35-50)
Mevrouw White	buurvrouw	(60-75)

DECOR

Het toneel stelt een goed gemeubileerde Engelse huiskamer voor. Tegen de achterwand openslaande tuindeuren. Rechts een raam en de deur naar de hal en de keuken.

KORTE INHOUD

Op een voorjaarsmiddag in het Engelse Bridlington rinkelt bij de blinde schrijfster Helen Wilson de telefoon. De man aan de andere kant blijkt verkeerd te zijn verbonden. Die middag belt hij nog een aantal keren. Als het avond geworden is staat hij plotseling in de kamer met een bos bloemen. Helen zegt niet van zijn bezoek gediend te zijn en verzoekt hem te gaan. Hier wil hij echter niet van weten. Al spoedig blijkt dat de man geestelijk gestoord is. Er volgt een lange, spannende avond.

EERSTE BEDRIJF - EERSTE SCENE op een voorjaarsmiddag
OVERIGE SCENES de avond van dezelfde dag

EERSTE BEDRIJF - EERSTE SCENE

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Uit de luidsprekers klinkt klassieke muziek. Telefoon rinkelt. Helen komt door de openstaande tuindeuren naar binnen en neemt op)

HELEN Hallo ?... Wat zegt U ?... Nee, het spijt me... Ja hoor, tot Uw dienst. Goedemiddag. **(Legt op en wil naar de tuin. Telefoon rinkelt)** Hallo ?... Nee meneer, dit is Bridlington nummer 51793. Ja, dan heeft U toch werkelijk het verkeerde nummer gedraaid... Nee hoor het is niet erg... goedemiddag. **(Gaat weer naar de tuin. Telefoon rinkelt. Helen komt terug)** Hallo ? Hal... opgehangen... vreemd. **(Toetst een nummer in)** Susan, met Helen... Goed, dank je... En jij ? Al iets van Robert gehoord ?... Wanneer komt hij weer terug ?... Nou ja, zolang zul je het wel uithouden hè ? ... Zeg is jou iets bekend van een storing bij de telefooncentrale ?... Ik ben al een paar keer gebeld door een man die beweert mijn nummer niet te hebben gedraaid, maar toch met mijn toestel werd verbonden. Zoëven werd er weer gebeld en toen ik opnam werd er opgehangen... Jij weet niets van een storing... Wat zeg je ?... Ben je mal, ik ben niet zo bang uitgevalen... Karen ? Nee, die heeft de rest van de middag vrijaf. Haar zuster had een kleine gekregen en ze is er heen om haar een handje te helpen. Het schijnt een nogal nerveus mens te zijn... Nee, ik red me prima... erg lief van je Susan, maar dat is werkelijk niet nodig... Bovendien komt Karen tegen de avond weer thuis... Nee heus, ik red me... Ja, dan bel ik je... Goed... bedankt. **(Legt op. Deurbel gaat. Helen staat op, loopt naar de deur en gaat af. Komt even later terug met mevrouw White)**

WHITE Zoals gezegd, ik zag Karen weggaan en de voordeur afsluiten en toen dacht ik bij mezelf er zal toch niets aan de hand zijn ? Vandaar dat ik kom informeren of alles goed is.

HELEN Karen heeft de rest van de middag vrijaf mevrouw White. Maar gaat U zitten, wilt U thee, hij is nog vers.

WHITE Ik heb weinig tijd... maar vooruit... één kopje dan. Wacht, ik zal inschenken ?

HELEN Doet U geen moeite mevrouw White, ik red me wel.

WHITE U verbaast me telkens weer mevrouw Wilson, ik heb bewondering voor U.

HELEN Bewondering ? Voor mij ?

WHITE Als ik het niet zou weten dan zou ik zweren...

HELEN Dat ik niet blind zou zijn en zou kunnen zien zoals U.

WHITE Precies mevrouw Wilson, precies.

HELEN Het feit dat ik niet kan zien impliceert niet dat ik niets zou kunnen doen mevrouw White. Ondanks mijn blindheid gaat mijn leven gewoon door. Neemt U zelf suiker en melk ?

WHITE De laatste jaren gingen de ogen van mijn man erg achteruit en hij jammerde er elke dag over. Ik werd er tureluurs van. Kijk naar mevrouw Wilson zei ik dan. Die jammert toch ook niet ?! Jij kunt tenminste nog zien ? Van de doden niets dan goed, maar U weet hoe mijn man was. Een beste man, daar niet van, maar een jammeraar hè. Altijd wat. Weet U dat de Chesterfields gaan verhuizen ?

HELEN Ik heb er iets over gehoord.

WHITE Ik zal ze niet missen. Je mag het eigenlijk niet zeggen en ik verbeeld me niets, maar deze mensen passen niet in deze buurt... zegt U nu zelf.

HELEN Is U misschien iets bekend van een telefoonstoring ?

WHITE Een telefoonstoring ?

HELEN Ik ben al een paar keer gebeld door een man die beweerde mijn nummer niet te hebben gedraaid, maar toch met mijn toestel werd verbonden.

WHITE Mijn zuster had laatst zo'n... eh... God, hoe heet dat nu ook alweer... nou ja, zo'n vent die zucht wanneer hij een vrouw aan de lijn krijgt.

HELEN Een hijger.

WHITE Juist ja. Hijgde die man die U belde ook ?

HELEN Nee, hij was zeer correct en bood zijn verontschuldigingen aan.

WHITE Mijn zuster is vreselijk geschrokken natuurlijk. Ik begrijp niet wat dergelijke mannen bezielt om een mens zo de stuipen op het lijf te jagen. De thee is werkelijk voortreffelijk mevrouw Wilson. Had Karen belangrijke dingen te doen dat U haar vrijaf hebt gegeven ?

HELEN Ze had enkele privé-aangelegenheden te regelen. Ik heb er niet naar gevraagd.

WHITE O God, toch niets ernstigs ?

HELEN Ik weet het werkelijk niet mevrouw White, maar ik kreeg de indruk dat het niet iets was om me zorgen over te maken.

WHITE Gelukkig dan maar. U weet hoe dat gaat tegenwoordig mevrouw Wilson. Die jonge meisjes zijn zo beïnvloedbaar. Voordat je het weet zijn ze met de verkeerde mensen in aanraking gekomen en verslaafd aan allerlei middelen.

HELEN Ik krijg niet de indruk dat Karen zich met verkeerde mensen inlaat.

WHITE Weet U wat ik nou niet begrijp ?

HELEN Zegt U het eens mevrouw White.

WHITE Dat U altijd maar alleen gebleven bent. Kort voor z'n dood zei ik nog tegen m'n man, ik begrijp die mevrouw Wilson niet. Een goed uitziende jonge vrouw en nog altijd alleen. U moet toch aan elke vinger een man kunnen krijgen ?

HELEN Misschien is de ware nog niet in m'n leven verschenen mevrouw White. Misschien ook ben ik te druk met het schrijven van boeken.

WHITE Dat zal het zijn. Die lellebel van de Chesterfields, U weet wel die dochter die altijd van die korte rokken draagt, die komt elke week met een andere jongen thuis. Nee, zoals ik al zei, die mensen passen niet in deze buurt. Zo, ik moest maar weer eens gaan, ik houd U maar op. **(Staat op)**

HELEN Ik laat U uit mevrouw White.

WHITE Dat is niet nodig, blijft U rustig zitten, ik weet de weg en ik ben veel te bang dat U struikelt.

HELEN Nogmaals mevrouw White...

WHITE Ik heb werkelijk bewondering voor U mevrouw Wilson... werkelijk. Mocht U hulp nodig hebben nu Karen vrij heeft, ik ben thuis. Het zal mij benieuwen wie er in het huis van de Chesterfields komen wonen. Ik wens U een prettige dag verder... en U weet het, als er iets is dan meldt U zich maar.

HELEN Ik dank U mevrouw White. **(Helen laat mevrouw White uit en komt terug)** Mijn hemel wat een roddeltante ! **(Telefoon)** Hallo ?... Ach, daar bent U weer. Nogmaals meneer, dit is Bridlington nummer 51793... Nee, ik begrijp het ook niet ... Ja, ik geloof graag dat U mijn nummer niet heeft gedraaid, ik denk dat het een storing zal zijn... Wat zegt U...? Een bloemetje ? Voor mij ? Waarvoor als ik vragen mag ? ... Nou, zo erg is het allemaal niet hoor, ik vind het veel vervelender voor U... Nee hoor, dat is werkelijk niet nodig... Ja hoor, goedemiddag. **(Legt neer)** Mijn hemel, een bloemetje omdat hij mij telkens lastig valt. **(Toetst een nummer)** Goedemiddag mevrouw is u iets bekend van een storing bij de centrale ? ... Wat zegt u ?... Ik krijg telkens een meneer aan de lijn die zegt dat hij mijn nummer niet draait... Bridlington 51793... Wilson. Ja dat klopt. ... Ja, ik wacht... Ja ?... Niets bekend van een storing... Nou, dan houdt het op. Dank U voor de moeite, goedemiddag. **(Legt neer. Deurbel. Helen af. Komt even later terug met Susan)**

SUSAN Ik was in de buurt en dacht bij mezelf, kom, ik wip even bij Helen aan. Nog iets gehoord van de geheimzinnige beller ?

HELEN Zo geheimzinnig is de beller niet, hij is gewoon telkens verkeerd verbonden, dat is alles. Wil je iets drinken ?

SUSAN Ik schenk het wel in, jij ook een sherry ? **(Schenkt twee sherry in)**

HELEN Ik heb inmiddels bij de centrale geïnformeerd, maar daar is niets over een telefoonstoring bekend. Stel je voor, hij vroeg of hij een bloemetje mocht bezorgen voor het feit dat hij me telkens lastig viel.

SUSAN En ?

HELEN Ik heb natuurlijk gezegd dat dit niet nodig was, bovendien heeft hij zijn excuses meer dan eens aangeboden. Het bezoek van mevrouw White was

veel vervelender.

SUSAN Wat had die ouwe klep nu weer te vertellen ?

HELEN Het is in haar hart geen slecht mens, ze is alleen zo ontzettend nieuwsgierig. Ze is altijd als eerste op de hoogte van de laatste nieuwtjes, die ze dan, doorregen met haar eigen mening, uitgebreid vertelt. Ik heb haar een kop thee aangeboden en toen is ze gelukkig weer gegaan. Ze verwonderde zich erover dat ik nog altijd ongehuwd ben. Volgens haar kan ik aan elke vinger een man krijgen.

SUSAN Nou, wat let je. Ga op jacht meid. **(Lachen beiden)** Ik hoorde overigens dat je plannen voor een nieuw boek hebt.

HELEN En wie heeft je die informatie verstrekt ? Mevrouw White ? **(Lachen beiden)**

SUSAN Ik hoorde het van meneer Tools. Vertel, ik ben reuze nieuwsgierig.

HELEN Meneer Tools is al even erg als mevrouw White. Ik kan er nog niet veel over vertellen, ik heb slechts een paar aantekeningen gemaakt, meer niet.

SUSAN Je laatste boek was een succes. Ik ben benieuwd of de hoofdpersonen zich hebben herkend.

HELEN Tot nu toe zijn er geen dreigementen aan mijn adres geuit. **(Lachen beiden. Telefoon)** Hallo ?... Opgehangen, dat is nu al de tweede keer vandaag.

SUSAN Misschien is het die man die telkens verkeerd verbonden is.

HELEN Dat geloof ik niet, die biedt z'n excuus aan.

SUSAN Hij zal het te pijnlijk vinden jou telkens aan de lijn te krijgen en legt op zonder iets te zeggen. Heb je gevraagd welk nummer hij eigenlijk moest hebben ?

HELEN Nee.

SUSAN Als hij nu weer belt vraag je welk nummer hij moet hebben. Dan bel je dat nummer en je vraagt of die mensen hem even terug willen bellen, dan ben je van die telefoontjes verlost.

HELEN Mevrouw White was bang dat het een hijger was.

SUSAN Typisch mevrouw White, denkt meteen weer het ergste.

HELEN Haar zuster was ooit eens lastig gevallen en zich een ongeluk geschrokken. In haar hart is het geen slecht mens. Ze is erg sociaal en altijd bereid te helpen.

SUSAN Maar ontzettend nieuwsgierig.

HELEN Ze heeft weinig omhanden sinds haar man is overleden. Hij is lang bedlegerig geweest en ze weigerde hulp te aanvaarden. Ze heeft hem anderhalf jaar lang verzorgd en voor zover ik heb gehoord, heeft ze dat met liefde en toewijding gedaan.

SUSAN Hij was toch eerder getrouwd ?

HELEN Hij was weduwnaar, een bijzonder aardige man. Zijn eerste vrouw is bij een verkeersongeluk om het leven gekomen. Ze zal een jaar of veertig zijn geweest.

SUSAN Heb je haar gekend ?

HELEN Toen ik dit huis tien jaar geleden kocht was hij al met de huidige mevrouw White getrouwd. Ze was weduwe en komt uit Cardiff. Ze is één van m'n trouwste lezeressen, ze heeft al m'n boeken en vertroeteld ze alsof het haar kinderen zijn.

SUSAN Heeft ze kinderen ?

HELEN Ik geloof het niet, ik heb haar er nooit over horen vertellen tenminste. Wat zou je er van zeggen als we in de tuin gingen zitten. Het voorjaar ruikt zo heerlijk. Heb je nog even tijd ?

SUSAN Er is niemand thuis die op me wacht. Ik zal je zeggen meid dat ik het héérlijk vind dat Robert een paar dagen weg is.

HELEN Laat mevrouw White het maar niet horen. Voordat je het weet is heel het dorp er van overtuigd dat je een slecht huwelijk hebt. **(Lachen beiden)**

SUSAN Ik schenk de glazen nog een keer vol en wij gaan in de tuin zitten. **(Schenkt in)**

HELEN **(Staat op)** Houd je er rekening mee dat ik nog moet werken vanavond en dat ik helder moet kunnen blijven denken ?

SUSAN Er zijn kunstenaars die hun beste creaties scheppen onder invloed van alcohol. Het verzet de zinnen en maakt het mogelijk je af te sluiten van de wereld om je heen. Je stapt een droomwereld binnen en binnen deze irreële wereld ontstaat een meesterwerk.

HELEN Weet je wat jij zou moeten doen ?

SUSAN Nou ?

HELEN Je zou boeken moeten schrijven. **(Gaan beiden lachend af)**

DOEK EN EINDE EERSTE BEDRIJF - EERSTE SCENE

EERSTE BEDRIJF - TWEEDE SCENE

(Als het doek opgaat is het avond. De gordijnen zijn gesloten en Helen zit op de bank en spreekt in de microfoon van een memo-recorder)

HELEN Het dorp is klein. Een ingeslapen gemeenschap, omgeven door glooiend landschap en uitgestrekte bossen. Weinig huizen telt het dorp en een ieder kent... **(Deur gaat open en Michael komt binnen, in zijn hand een bos bloemen)** Wie is daar ? Ben jij dat Karen ? **(Na een stilte)** Geef antwoord Karen, ik houd niet van die grapjes !

MICHAEL Is Karen het dienstmeisje ?

HELEN **(Schrikt)** Wie bent U ? Hoe bent U binnen gekomen ?

MICHAEL Ik kom U de beloofde bos bloemen brengen.

HELEN Beloofde bos bloemen ?

MICHAEL U weet wel... verkeerd verbonden.

HELEN Maar ik had toch... Hoe bent U in hemelsnaam binnen gekomen ?

MICHAEL Ik kwam tegelijkertijd met het dienstmeisje het pad op lopen, ze heeft me binnen gelaten.

HELEN Karen ? Is Karen thuis ? Waarom heeft ze zich niet gemeld ?

MICHAEL Ze had nog het één en ander te doen en zei me vast naar binnen te gaan om de bloemen af te geven.

HELEN Wie bent U ?

MICHAEL Dat heb ik U al gezegd... de man van de telefoon.

HELEN Wat is Uw naam ?

MICHAEL What's in a name zou Shakespeare zeggen. Namen zijn niet belangrijk, dat zijn slechts woorden.

HELEN **(Staat op en trekt aan het schellekoord)** Ik heb gebeld, Karen zal komen om U uit te laten.

MICHAEL Dat is niet erg vriendelijk van U. Ik kom U bloemen brengen en U wilt dat ik weer ga.

HELEN Ik heb U vanmiddag gezegd dat ik het niet nodig vond dat U mij bloemen zou brengen. U had Uw excuus aangeboden, dat was voldoende. Waar blijft Karen nou toch ? **(Trekt nogmaals aan het schellekoord)**

MICHAEL Ik zei U toch dat Karen nog het één en ander te doen had. Misschien is ze een ogenblik weg.

HELEN Karen waarschuwt mij altijd wanneer ze komt en gaat.

MICHAEL Misschien is ze het deze keer vergeten. Maar waarom windt U zich zo op ? Pakt U liever die bloemen aan voordat ze in mijn hand verwelken.

HELEN Legt U de bloemen maar op tafel, Karen zal ze verzorgen. En gaat U weg, ik heb nog werk te doen.

MICHAEL Werk... werk... De wereld gaat ten onder aan al die hardwerkende mensen. Tijd is geld, geld is macht, macht is oorlog. U zou aan iets anders moeten denken dan aan werk, Uw zinnen verzetten.

HELEN Ik verzoek U nogmaals mijn huis te verlaten.

MICHAEL Dat klinkt al veel vriendelijker dan de eerste keer. Ik verzoek U... Ja... véél vriendelijker.

HELEN **(Loopt naar de deur)** Ik laat U uit.

MICHAEL **(Houdt haar tegen)** Waarom zo'n haast ?

HELEN Wat veroorlooft U zich ?!

MICHAEL Erg gastvrij bent U bepaald niet.

HELEN Ik heb U reeds gezegd dat ik werk te doen heb.
MICHAEL En ik heb U reeds gezegd dat werk... nee, ik zeg het niet nog een keer.
HELEN U heeft Uw bloemen gebracht, wat wilt U nog meer van mij ?
MICHAEL Kijk... nu zijn we op het kardinale punt.
HELEN Wat bedoelt U ?
MICHAEL U vraagt mij wat ik van U wil en ik zeg dat we nu op het kardinale punt zijn, dat is toch niet zo moeilijk ?
HELEN Kunt U alstublieft antwoord geven op mijn vraag ?!
MICHAEL Natuurlijk... natuurlijk. Antwoord geven is niet zo moeilijk. Het is echter de vraag of mijn antwoord U zal bevredigen.
HELEN Hoe bent U achter mijn adres gekomen ?
MICHAEL Zo groot is Bridlington niet. U heeft mij Uw telefoonnummer gezegd en het was slechts een kwestie van het inkijken van het telefoonboek. Achter Uw nummer staat Uw adres. Simpel nietwaar ? Het was een hele verrassing dat ik uitgerekend bij de bekende schrijfster Helen Wilson op bezoek moest. Weet U dat ik al Uw boeken heb gelezen ? Zal ik U vertellen wat ik er van vind ?
HELEN Het kan me niet schelen wat U er van vindt ! Als U niet ogenblikkelijk mijn huis verlaat bel ik de politie.
MICHAEL Nu bent U weer uiterst onvriendelijk mevrouw Wilson... uiterst onvriendelijk...
HELEN Aan U de keus.
MICHAEL Natuurlijk... de eenvoudigste weg. Leg het maken van de keus bij de ander en je wast je handen in onschuld als er iets mis gaat.
HELEN Mijn vriendin kan elk ogenblik hier zijn.
MICHAEL U krijgt 's-avonds zelden bezoek.
HELEN Hoe... hoe weet U dat ?
MICHAEL Bestaat Uw hele leven uit het stellen van vragen ?
HELEN En bestaat Uw hele leven uit het ontwijken van antwoorden ?
MICHAEL U krijgt 's-avonds zelden bezoek omdat U 's-avonds werkt... U schrijft boeken en dat doet U het liefste 's-avonds.
HELEN U bent goed geïnformeerd.
MICHAEL Overigens is Uw vriendin vanmiddag reeds bij U op bezoek geweest.
HELEN Dit is toch werkelijk het toppunt ?!
MICHAEL Ik zag haar komen en gaan, dat is toch niet verbo-den ?
HELEN Wilt U beweren dat U vanmiddag reeds...
MICHAEL Waarom zo opgewonden ? Ja, ik was hier vanmiddag al, ik moest toevallig in de buurt zijn. Daar kunt U toch niets op tegen hebben ?
HELEN Ik heb genoeg van Uw aanwezigheid, ik bel de politie. **(Neemt de hoorn van de haak)**
MICHAEL Dat kunt U beter maar niet doen.
HELEN Wat wilt U daarmee zeggen ?
MICHAEL Mijn God, wat een vragen. Ik zeg dat U dat beter maar niet kunt doen, dat is toch niet zo moeilijk ?
HELEN U kunt naar de duivel lopen ! **(Toetst een nummer in)**
MICHAEL **(Legt de hand op het toestel)** Ik heb U gewaarschuwd.
HELEN Wat veroorlooft U zich eigenlijk ?! Maak dat U wegkomt !
MICHAEL Ondank is 's-werelds loon. Ik ben zo vriendelijk een bos bloemen te brengen en wat krijg ik, stank voor dank.
HELEN Ik heb U al een paar keer gezegd dat...
MICHAEL Het niet nodig was. Een cliché, meer niet. O wat leuk, dat had je nou niet moeten doen.
HELEN U bent niet goed bij Uw hoofd !
MICHAEL Neemt U zich in acht mevrouw Wilson... let op Uw woorden. Ik laat me niet voortdurend door U beledigen.
HELEN Nee nou moet het niet gekker worden ! U dringt mijn huis binnen met een bos bloemen waar ik niet om heb gevraagd en wanneer ik U vraag weg te gaan weigert U.
MICHAEL U zou mij tenminste iets te drinken aan kunnen bieden.
HELEN Ik pieker er niet over !

MICHAEL Dan heeft U er waarschijnlijk niets op tegen dat ik mijzelf bedien ?
HELEN Ja, dat heb ik wel ! Ik wil dat U ogenblikkelijk gaat !
MICHAEL **(Schenkt een drankje in)** Dat heeft U al een paar keer gezegd. U beledigt mij keer op keer.

HELEN Goed... wat wilt U van mij ? Geld, juwelen ?
MICHAEL Mevrouw Wilson ! Wie denkt U eigenlijk dat ik ben ?! Een ordinaire gauwdief ?

HELEN Zeg me dan in Godsnaam wat U van me wilt !
MICHAEL Eerlijk gezegd heb ik daar nog niet over nagedacht, maar daar komen we in de loop van de avond wel uit.

HELEN In de loop van de...? Wilt U daarmee zeggen dat U vanavond hier blijft ?!
MICHAEL Exact en als U een beetje vriendelijker zou zijn, zouden we het heel gezellig kunnen hebben.

HELEN Ik heb er absoluut geen behoefte aan het gezellig met U te hebben !
MICHAEL U zou zich op zijn minst een beetje kunnen aanpassen aan de situatie.
HELEN De situatie is allerbelabbertst.
MICHAEL Dat is niet mijn schuld. U bent degene die zich opwind. U zou niet zo egoïstisch moeten zijn mevrouw Wilson en U voor de verandering eens moeten verplaatsen in mijn positie.

HELEN Ik moet mij verplaatsen in...?
MICHAEL In mijn positie... ja. Dat moet voor U als schrijfster toch niet zo moeilijk zijn ? Tijdens het schrijven van Uw boeken moet U zich toch voortdurend verplaatsen in een ander ?

HELEN U haalt de dingen door elkaar !
MICHAEL Stelt U zich eens voor dat U zich in mijn positie bevindt.
HELEN Ik kán en wíl het me niet voorstellen !
MICHAEL U bent eigenwijs, dat is het. Stelt U zich eens voor dat U een telefoonnummer draait en verkeerd wordt verbonden. U draait nogmaals en wederom blijkt het niet het goede nummer te zijn. Zo is het toch gegaan, niet ?

HELEN Dat hoeft toch geen reden te zijn om dan iemand lastig te komen vallen ?!
MICHAEL Ik val niemand lastig mevrouw Wilson. Wanneer U zich niet gemeld had aan de andere kant van de lijn was er niets aan de hand geweest.

HELEN **(Sarcastisch)** Ik ben gewend de telefoon op te nemen wanneer hij overgaat... U toch ook zeker ?!

MICHAEL Uw stemt verraadt sarcasme mevrouw Wilson en dat vind ik niet aardig van U.

HELEN Het kan me niet schelen wat U vindt, ik wil dat U gaat !
MICHAEL Daar is het nu te laat voor.
HELEN Ik begrijp niet wat U bedoelt.
MICHAEL Uw boeken doen vermoeden dat U een intelligent mens bent mevrouw Wilson. Tot nu toe heeft U echter alleen maar onnozele vragen gesteld en gezegd dat U het niet begrijpt. Bovendien doet U voorkomen alsof dit alles mijn schuld is. Voorzienigheid mevrouw Wilson, een speling van het lot. Ik draai een nummer en krijg U aan de lijn. Is dat mijn schuld ?

HELEN Mijn schuld in ieder geval ook niet !
MICHAEL Nadat U de eerste keer met mij had gesproken had U bij de volgende keren de telefoon over kunnen laten gaan zonder hem aan te nemen.

HELEN Mag ik misschien zelf beslissen wanneer ik de telefoon aanneem ?!
MICHAEL Natuurlijk mag U dat, maar de bewering dat het Uw schuld niet is, gaat dan niet meer op. U riep mij mevrouw Wilson... luid en duidelijk.

HELEN Ik heb U ge...? Meneer U bent werkelijk krankzinnig.
MICHAEL Nogmaals mevrouw Wilson, neemt U zich in acht, let op Uw woorden.
HELEN Wat bent U van plan ?
MICHAEL Ik heb gezegd dat ik daar nog niet over heb nagedacht. Ik zal eerst uit moeten vinden waarom U mij heeft geroepen. Het geheel is nogal vaag, maar ik beloof U dat ik U voor het eind van de avond antwoord heb gegeven.

HELEN Betekent dit dat ik de hele avond met U opgescheept zit ?
MICHAEL Vragen... vragen... vragen... Dat hangt van een aantal zaken af.

HELEN Wat bijvoorbeeld ?
MICHAEL Ik zal eerst uit moeten zoeken waarom U mij heeft geroepen en daarna zal ik aan Uw verzoek moeten voldoen. Hoe lang dat alles bij elkaar gaat duren kan ik op dit moment nog niet inschatten. Dat is toch niet zo moeilijk te begrijpen ? Bovendien zullen we elkaar eerst een beetje beter moeten leren kennen.

HELEN Ik heb er niet het minste behoefte aan U beter te leren kennen !
MICHAEL Dan vraag ik mij af waarom U mij heeft geroepen.
HELEN Dit gesprek leidt tot niets.
MICHAEL Nee en dat zal het ook niet wanneer U hardnekkig blijft weigeren toe te geven dat U mij riep. Houdt U nu eens op U zelf voor de gek te houden mevrouw Wilson. U maakt het U zelf alleen maar moeilijk. **(Telefoon rinkelt. Michael springt overeind, gaat naast haar op de bank zitten en legt zijn hand snel op die van Helen. In zijn andere hand heeft hij een mes dat hij Helen tegen haar keel drukt)** Doet U zo gewoon mogelijk mevrouw Wilson, geen grapjes alstublieft.

HELEN O mijn God ! **(Neemt de hoorn van de haak)** Ja... hallo ?... O... ben jij het Susan ?... Wat eh... wat zeg je ?... Nee, alles is in orde... Werkelijk Susan... heus... Wat ik aan het doen ben ?... Ik eh... ik ben bezig met m'n nieuwe boek waar ik je vanmiddag over heb verteld... Wat zeg je ?... O dat komt omdat ik geconcentreerd bezig was en me helemaal om moet schakelen... Karen ?... Eh... Karen is in de keuken... Het geeft niet Susan... Nee... hij heeft niet meer gebeld... Ja hoor... dag eh... Susan ... dag hoor. **(Legt neer)**

MICHAEL **(Bijna kinderlijk)** Fantástisch ! Gewéldig ! U zou aan het toneel moeten mevrouw Wilson. U heeft talent. Nu we elkaar wat beter hebben leren kennen wil ik het formele ge-mevrouw maar achterwege laten en U gewoon bij Uw voornaam noemen.

HELEN Doe wat U niet laten kunt.
MICHAEL Ik kan het wel laten hoor als U dat liever heeft. Nou ? Wat is Uw antwoord ?
HELEN Ik vind het best... Wat bent U van plan ?
MICHAEL Helen ! Nu moet je toch werkelijk ophouden telkens te vragen wat ik van plan ben. Om te beginnen neem ik nog iets te drinken en dan gaan we het écht gezellig maken. Ik denk dat jij ook wel toe bent aan een drankje. Weet je wat ? Ik schenk je een cognac in. **(Schenkt in)**

HELEN Graag.
MICHAEL Dat is beter, het klinkt meteen een stuk vriendelijker. Nogmaals... probeer je aan de situatie aan te passen. Ontspan je een beetje. Je zit erbij alsof je onder stroom staat. Dat is niet goed voor je. Weet je wat ? Ik zal je straks een heerlijke massage geven, daar zul je van opknappen.

HELEN Als U dat maar uit Uw hoofd laat.
MICHAEL Dan niet, dan moet je het zelf maar weten.
HELEN Wat is Uw naam ?
MICHAEL Shakespeare Helen, Shakespeare... what's in a name.
HELEN Het ziet er naar uit dat U voorlopig nog niet weg bent en dan vind ik het prettiger dat ik Uw naam weet.
MICHAEL **(Imiteert haar)** Ik vind het prettiger dat ik Uw naam weet. Wat is daar zo prettig aan ?
HELEN Het praat wat makkelijker.
MICHAEL Vreemd. Alsof het makkelijker praat wanneer men iemands naam kent.
HELEN Wilt U Uw naam niet zeggen ?
MICHAEL Natuurlijk wil ik dat, het is alleen de vraag of ik bereid ben het te doen. Maar vooruit, ik wil niet onvriendelijk zijn. Michael... mijn naam is Michael.
HELEN Hoe oud bent U ?
MICHAEL Vragen... vragen... vragen... Jouw hele leven bestaat uit het stellen van vragen. Je zou meer zekerheden moeten hebben Helen. Vertrouw op jezelf en vraag niet zoveel. Zoek de antwoorden in jezelf.

HELEN Hoe kan ik in mijzelf op zoek gaan naar het antwoord hoe oud U bent. Ik ontmoet U vandaag voor het eerst.
MICHAEL Men is zo oud als men zich voelt.

HELEN Hoe oud voelt U zich ?
MICHAEL Zullen we zeggen tussen de veertig en de vijftig ? Stemt je dat tevreden ? Weet je dat ik me al helemaal thuis voel ? Zo en nu ga je me eerst eens vertellen waarom je me hebt geroepen.

HELEN Ik heb U niet geroepen !
MICHAEL Helen ! Je gaat toch niet weer bij het begin beginnen hoop ik ?! Werk nu alsjeblieft een beetje mee. Zo komen we nooit tot een resultaat.

HELEN Ik smeeek U Michael, ga weg, laat me alleen. In Godsnaam, ga weg.
MICHAEL Ik ga het niet nog een keer allemaal uitleggen hoor. Ik heb m'n uiterste best gedaan dacht ik zo, meer heb ik er niet aan toe te voegen.

HELEN U bent volslagen idioot !
MICHAEL **(Pakt haar bij haar keel)** Ik heb je nu al een paar keer gezegd dat je op je woorden moet letten Helen en ik meen altijd wat ik zeg. Heb je dit begrepen ?!

HELEN J... ja...
MICHAEL **(Streelt haar hals)** Je hebt een zachte huid Helen... een hele zachte huid. Het zou toch jammer zijn wanneer mijn handen dingen moesten doen die Michael niet zou willen. **(Helen kalmeert)** Zo is het beter. Ik zal mijn handen opdracht geven zich rustig te houden, maar je moet ze dan wel helpen. Dus... geen beledigingen meer. Waarom heb je me geroepen ?
Ik eh... ik eh... wilde met U praten.
Praten ? Waarover ?
Nou eh... ach zo maar praten... over niets bijzonders eigenlijk...
Praten over niets bijzonders ? **(Maakt zich kwaad)** Praten over niets bijzonders ?! En daarvoor roep je me ?! Wie denk je dat ik ben ?! Denk je dat ik niets beters te doen heb dan flauwekulpraatjes aan te horen ?!

HELEN **(Wordt bang)** Zo bedoelde ik het niet.
MICHAEL Het kwam echter wel zo op me over.
HELEN Ik eh... ik wilde U wat beter leren kennen. Zo'n telefoongesprekje is toch te weinig om iemand te doorgronden hè...?
MICHAEL Jij wilde me wat beter leren kennen. Ja, dat is een goed antwoord. Waarom als ik vragen mag ?
HELEN Eh... nou ja... gewoon...
MICHAEL Ik vraag me af waarom je me beter wilt leren kennen Helen, dat vraag ik me werkelijk af. Om te beginnen houd je op met dat ge-U, dat schept alleen maar afstand en dat is iets dat we allebei niet willen. Zo is het toch ?
Ja eh... ja... natuurlijk...
HELEN **(Achterdochtig)** Wat doe je met de informatie die ik je eventueel ga geven ? Ga je er een boek over schrijven ?
MICHAEL Als je dat zou willen...
HELEN Nee ! Nee verdomme, dat wil ik niet !
MICHAEL **(Snel)** Goed, goed... dan doe ik er niets mee...
HELEN Dan vraag ik me af waarom ik je iets over mezelf zou moeten vertellen.
MICHAEL Je hoeft me niets te vertellen wanneer je dat niet wilt.
HELEN Waarom spreek je jezelf voortdurend tegen. Je vertelt me dat je me beter wilt leren kennen, terwijl je aan de andere kant zegt dat ik niets hoeft te vertellen. Tegenstrijdig geleuter Helen.
MICHAEL Ik stel voor dat jij de keus maakt of je wel dan niets iets over jezelf wilt vertellen.
MICHAEL Ik moet er over nadenken.
HELEN Zoals je wilt.
MICHAEL Houd je kop ! Ik moet nadenken zeg ik toch ! **(IJsbeert door de kamer)** Ik vraag mij werkelijk af wat mij er toe heeft bewogen aan je oproep gehoor te geven. Ik geloof dat ik vergeten ben de voordeur te sluiten. Een ogenblik, ik ben zo weer terug. **(Gaat de kamer uit. Helen pakt de telefoon en toetst een nummer in)**

HELEN Neem op...! In Godsnaam neem op ! Hallo ? Politie ?
MICHAEL **(Komt binnen en rukt de hoorn bij Helen uit haar hand. Dan trekt hij met een ruk de stekker uit het contact)** Dat was heel onverstandig van je Helen... heel onverstandig. Als je zo doorgaat zal ik steeds meer moeite

hebben mijn handen in bedwang te houden en zullen ze zich op den duur niets meer van mijn bevelen aantrekken.

HELEN
MICHAEL

Het eh... het spijt me...

Wees nu verstandig Helen... wees in Godsnaam verstandig. Ik mag toch aannemen dat je niet zo dom zult zijn als Karen ?

HELEN
MICHAEL

Karen ? Wat bedoel je daarmee ?

Karen was niet erg verstandig Helen... ze was erg opstandig.

HELEN

Mijn God ! Wat is er met Karen gebeurd ? Zeg op wat is er met haar gebeurd ?!

MICHAEL

Als je op zo'n toon tegen me spreekt zeg ik niets !

HELEN

Ik smeeek je... wat is er gebeurd ?

MICHAEL

Zij was niet intelligent, geen schrijfster zoals jij, want daar moet je intelligent voor zijn. Karen was dat niet. Nee, die was dom... heel erg dom. Ze provoceede m'n handen Helen. Hoewel ik haar waarschuwde ging ze door, zonder ophouden.

HELEN

Wat heb je met haar gedaan ?

MICHAEL

Het waren mijn handen Helen... Michael wilde het niet...

HELEN

O mijn God !

MICHAEL

Er zijn dienstmeisjes genoeg te krijgen, zo dramatisch is het nu ook weer niet. Het lijkt wel alsof je alles dramatiseert.

HELEN

Waar is ze ?

MICHAEL

In de keuken.

HELEN

(Wil de kamer uit maar Michael houdt haar tegen) Laat me naar haar toe Michael... alsjeblieft ! Laat me naar haar toe !

MICHAEL

Wat wil je bij een lijk ? Nee, daar zie ik het nut niet van in. Ga nu weer rustig zitten en gedraag je.

HELEN

(Woedend) Gedragen ? Gedragen ?! Schoft die je bent, gemene schoft die je bent ! Laat me erdoor ! **(Wil de kamer uit)**

MICHAEL

(Houdt haar tegen) Helen ! Kom tot bedaren... alsjeblieft... ik smeeek je... Helen ! O mijn God ! Ik houd m'n handen niet meer in bedwang, ze luisteren niet meer. Ze luisteren niet meer Helen ! **(Geeft Helen een slag in haar gezicht die daarop bewusteloos in elkaar zakt)**

DOEK EN EINDE EERSTE BEDRIJF